

Subota, 1. 3. 2025. Svagdan

ČITANJA: Sir 17,1-15; Ps 102,13-18; Mk 10,13-16

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Donosili Isusu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: »Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.« Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polazući na njih ruke.

PRIGODNA PROPOVIJED

Neposredno prije ovog ulomka Evanđelja, Isus odgovara farizejima na pitanje o „otpuštanju žene“, a poput njegova konačnog odgovora na to pitanje, kao potvrda značaja sakramentalnog zajedništva, on prima dijete u krilo uz riječi koje smo čuli: „Tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.“ Djeca ništa ne primaju polovično i površno. Ona i kad se igraju, sve daju, u punoj ozbiljnosti unose sebe u svaki trenutak i ne pada im na pamet da se otuđuju od svojih. I kad se porječavaju, znaju da će se pomiriti sa svojom braćom, sa svojim roditeljima, jer drugačije ne mogu živjeti. I kad im nešto ne paše, ne mogu opstati bez povjerenja, ne mogu preživjeti bez ljubavi majke i oca. To je slika iz koje iščitavamo da nitko ne može sve sam, ma kako bio velik i sposoban. Ne može se biti roditelj djelomično ili prigodno. Ne može se muž i žena biti podijeljeno jer ljubav nije osjećaj ili stanje, nego preuzimanje odgovornosti za one koji svaki dan osvajaju planinu kućnoga praga da bi za istim stolom zajedno blagovali i dijelili, kao kruh, svoju muku i svoje blagoslove, svoje uspone i padove.

Velika obitelj je i župna zajednica, Crkva. Ni njezin se član ne može biti djelomično. Ne može se ni sakrament svetog reda primiti polovično i prigodno, neozbiljno, ne može se služenje Bogu i ljudima prihvaćati sebično, zasebno, izdvojeno od drugih. Prva nedjelja u mjesecu, u svjetlu prečistog srca Marijina, poziva nas promišljati o duhovnim zvanjima i moliti za sve koje je Gospodin pozvao ili zove u svoju službu kako bi ljude njemu privodili. Koliko je redovništvo značajno za naš svijet i vrijeme, opisuje misao sv. Petra Damjanskog da je *samostan užas zlodusima*, a koliko su svećenici važni za naš put spasenja, oslikava rečenica sv. Majke Tereze da su oni *najpotrebnije osobe u svijetu*.

Pripovijeda jedan svećenik iz Haitija kako se sjeća da je kao dječak u svom selu svećenika viđao jednom godišnje. Jednom godišnje imali su misu. Siromašni seljaci tamo i danas pješače doslovno satima uzbrdo, nizbrdo, kroz rijeke, bile preplavljene ili ne, da bi došli do male kapelice gdje će možda biti slavlje svete mise. I ne smatraju sudjelovanje na misi obavezom, nego privilegijom! U tim misijskim mjestima mole i prose, preklinju, kaže, svećenike da dođu služiti misu bar jednom mjesečno. Mi imamo sreće susresti živoga Isusa svaki dan u euharistiji. Ali euharistije nema bez svećenika. Zato nemojmo nikad zapustiti ustrajnu i iskrenu molitvu, kako za nova svećenička i redovnička zvanja, tako i za postojeća, da budemo svećenici po Srcu Isusovu i da svi skupa svijetom putujemo tako da sigurno dospijemo u vječno zajedništvo s Kristom.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, donesimo pred Isusa svoje molitve kako bi i na nas položio ruke i blagoslovio nas.

1. Za Crkvu predvođenu Papom, za našeg biskupa i prezbitere, da ih blagosloviš i vodiš kako bi bili poput onih koji donose Isusu dječicu da ih primi, molimo te!
2. Za sve one koje pozivaš, da postanu pastiri i da poput učenika znaju prepoznati ljepotu tvoje blizine, molimo te!
3. Za sve najsiromašnije duhom i tijelom, da obdariš svojim blagoslovom one koji im se posvećuju, molimo te!
4. Za sve pokojne, da ih primiš kao što si primao dječicu u naručje, molimo te!

Primi, Gospodine, i poslušaj prošnje koje smo ti upravo uputili. Podari svom narodu pastire po svom Srcu i daj im da se duboko ujedine s tobom. Po Kristu.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

„O, Kriste, neka moja najveća slast bude vidjeti te ljubljena i da je proglašena tvoja hvala i slava, a posebice da se časti tvoje milosrđe. O, Kriste, daj mi da slavim tvoju dobrotu i milosrđe do zadnjeg trenutka svojeg života, svakom kapljom svoje krvi i svakim otkucajem svojeg srca. Daj da se preobrazim u himan klanjanja tebi. Kad budem na svojoj samrtnoj postelji, neka zadnji otkucaj mojeg srca bude pjesma ljubavi koja će slaviti tvoje beskrajno milosrđe. Amen.“ (Sv. Faustina Kowalska)

IZ EVANĐELJA PO LUKI

Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: „Isuse, Učitelju, smiluj nam se!“ Kad ih Isus ugleda, reče im: „Idite, pokažite se svećenicima!“ I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih, vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. Nato Isus primijeti: „Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su ona deveterica? Ne nađe li se ni jedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?“ a njemu reče: „Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!“

RAZMATRANJE I MOLITVA

Gospodine Isuse, u duhu zahvalnosti večeras ti dolazimo, svjesni da svojim umom i riječima ne možemo dosegnuti veličinu tvoje milosti, tvoje darežljivosti, tvoje ljubavi. Zato poslušaj naša skrušena srca koja svakim otkucajem zahvaljuju za neizmjernost tvoje dobrote i privrženosti, što se očituje u sakramentima Crkve. Ponizno te molimo, pogledaj na udaljene korake svih onih koji ti se plaše približiti ili se udaljuju od tebe. I mi smo često među njima. Koraci su nam otežani mnogim problemima, sputani grijehom koji nas otuđuje od tebe i od bližnjih. Često smo poljuljani kolebanjem i nesigurnošću. Često nam manjka vremena i volje. Ohrabri nas da vjerno idemo za tobom svjesni presudne važnosti neizmjernog dara sakramentalnog života za naše duhovno zdravlje. Pogledaj naše duše koje su pune traženja, pune želja, a ne znaju zahvaljivati. Molimo te otvori nam oči kako bismo primijetili svu ljepotu kojom ispunjavaš naše vrijeme. Otvori nam srca da vidimo tvoje milosrđe koje nam darivaš u sakramentima Crkve i pružaš po služenju svojih svećenika.

Gospodine, želimo ti zahvaljivati za sakrament krštenja i moliti te da nas osposobiš kako bismo živjeli dosljedno, iskreno i vjerodostojno kao djeca Božja. Želimo živjeti kako ti hoćeš, tako da se u našim svakodnevicama može raspoznati da smo istinska braća i sestre koji mare jedni za druge. Pomogni nam da u uzoru Ivana Krstitelja, koga si ti nazvao najvećim, učimo kako se postaje velik u zahvalnosti. Još u majčinoj utrobi on se radovao susretu s tobom. A kada mi promatramo ljude oko sebe, tako često vidimo žalosna lica puna razočaranja, ali i zavisti i osuđivanja. Potakni nas da potpunije upoznajemo i dosljednije prihvaćamo tvoje evanđelje – tvoju radosnu vijest koju smo dužni širiti – i glasom i služenjem. Daruj nam poučljivo i ponizno srce i pomogni nam da budemo čvrsti i odlučni tvoji svjedoci svima koje susrećemo.

Gospodine, razmatrajući koliku nam milost daruješ u sakramentima Crkve – koji su izraz tvoje bezuvjetne ljubavi i njezin vidljivi znak – osobito ti zahvaljujemo za dar svete euharistije. Zahvaljujemo ti za dar svete ispovjedi. Zahvaljujemo ti za vodstvo Duha Svetoga. Ne dopusti da se ikada umanji važnost sakramenata u našim životima, u našim obiteljima, župnom zajedništvu i u Crkvi u cjelini. Napose našim mladima usadi u srce potrebu za tvojom blizinom. Učvrsti ih u želji da se uvijek k tebi vraćaju u zahvalnosti. Nama podari mudrost da im u pravom trenutku i na pravi način možemo biti uzor u zajedništvu i duhovna podrška u traženju dobra. Ti najbolje znaš koliko je mudrosti i snage, strpljenja i upornosti potrebno da bismo uvijek bili pravedni i dobri. Ti si, Gospodine, na tom putu naš štiti i oslonac, naša jakost i nada. Ti koji si dobrota sama. Ti koji nam milosrdno opraštaš naše slabosti. Ti koji nas krijepiš kruhom života i jačaš darovima Duha Svetoga. Ti nam se daješ da bismo mogli plodonosno živjeti i tako doprinositi širenju tvoga kraljevstva mira i radosti. Hvala ti!

Gospodine, iskrena srca zahvaljujemo ti na daru svećeništva i redovništva, a s posebnom zahvalnošću i molitvama pratimo mlade koji su se odazvali tvome pozivu. Čuvaj ih na tom putu, pomogni im da ustraju u radosnom služenju kako bi bili uvjerljiv primjer i trajan poticaj našim obiteljima da se otvore poslanju koje si im ti predvidio. Čuvaj sve svećenike u svome presvetom Srcu jer bez njih nema Crkve, bez njih nema sakramenata. Ti si tako htio, zato budi uz njih i krijepi ih svojom milošću na putu svetosti u ovom nesigurnom svijetu. U njemu se s velikim izazovima bore i naše obitelji. One počivaju na ljubavi muža i žene kojima si u sakramentu ženidbe obećao svoju prisutnost i odanost. Molimo te osvijesti u njima značaj i ljepotu uzajamne vjernosti i zaštiti ih od napasti koje udaraju na svetost braka i obitelji. Potakni i u njima potrebu za zahvaljivanjem za tvoju vjernost i blizinu.

Zahvalnost je korijen radosti, bez nje nitko ne može biti sretan. Mi smo sretni, Gospodine, jer si nas nadahnuo darom zahvalnosti, jer si htio da osjetimo ljepotu zahvalnosti. „Po našim hvalospjevima ti ne bivaš veći nego mi stječemo milost spasenja.“ Hvala ti, Gospodine! Mi se na sve što od tebe dobivamo i na dobročinstva naših bližnjih tako brzo naviknemo, a tako ih rijetko znamo cijiniti. Zahvaliti se sjetimo tek kad je kasno, tek kada sve što volimo izgubimo. Slično je sa svim tvojim darovima koje nam besplatno daješ. Tako i o zdravlju razmišljamo tek kada se razbolimo. Zato te molimo i za sve bolesnike na duši i tijelu i za sve one koji se za njih brinu. Zahvaljujemo ti za dar bolesničkog pomazanja jer po njemu ti si potrebitima sveta utjeha i neprolazna sigurnost da s tobom sve – prije ili kasnije – ali uvijek izađe na dobro.

Hvala ti, Isuse, na svim vidljivim darovima tvoje nevidljive ljubavi bez kojih bismo bili izgubljeni. Hvala ti za svete sakramente i za službenike Crkve koji nam ih podjeljuju. Po njima se ti proslavljaj, vječni, živi, sveti i istiniti Bože naš, Spasitelju naš, ljubavi naša i živote naš!

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu